

BELGISCHE ROULETTE

Komische thriller in vier bedrijven

door

MARY BAKKER-SCHOON

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BELGISCHE ROULETTE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MARY BAKKER-SCHOON** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2017 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Hillegonda Ligthart - 80-jarige

Jasper - de huisknecht

Stina - de keukenmeid

Bert - neef van Hillegonda

Marijke - Berts vrouw

Jan-Willem - neef van Hillegonda

Bea - vrouw van Jan Willem

Wouter - de tuinman

Gerald - de oude dokter

Carola Hogenkamp - zus van Hillegonda (beetje excentriek)

DECOR:

Het stuk speelt zich af in de huiskamer van Hillegonda. In de achterwand links is de deur naar de keuken en de hal. In de linkerwand zit de deur naar de eetkamer. In de achterwand iets meer naar rechts zijn tuindeuren die uitkijken op een tuin. Rechts/achterwand zijwand is de trap naar boven. (*verdwijnt achter decor*) Twee of drie treden zijn genoeg om het idee te geven naar boven te gaan. In de kamer staat een fauteuil met een rond tafeltje ernaast. Dit is het plekje van Hillegonda. Meer naar rechts is een bank met daarvoor een salontafeltje. Schuin rechts vooraan staat nog een stoel. Hier en daar staan planten in prachtige potten. De wanden zijn voorzien van een deftig behang en een paar antieke schilderijen. De kamer straalt rust en voornaamheid uit. Het is hartje winter.

EERSTE BEDRIJF

(Hillegonda zit in haar stoel en leest in een boek. De huisknecht komt op)

JASPER: Alstublieft mevrouw. *(overhandigt haar een envelop. Hij staat een beetje ongemakkelijk te draaien. Kuchje)* Ik vond het maar een gênante vertoning dat de bank u belde om te vragen of ze me in de kluis mochten laten, terwijl ik toch een getekende volmacht kon overhandigen en een deel van de sleutel bij me had.

HILLEGONDA: Die mensen doen gewoon hun werk, Jasper. Je kunt tegenwoordig niet secuur genoeg zijn. Bovendien gaat het om zeer belangrijke papieren en ik denk dat ik precies hetzelfde gedaan zou hebben als ik in hun schoenen stond.

JASPER: *(zucht)* U zult wel gelijk hebben. Maar als we elkaar helemaal niet meer kunnen vertrouwen waar blijven we dan?

HILLEGONDA: *(zwaait vrolijk met de envelop)* Wat zullen mijn neven hiervan opkijken!

JASPER: *(kijkt zuinig)* Dat denk ik ook, ja. *(voor zich uit naar publiek)* Als gieren komen ze op de centen af. Afijn, het zijn mijn zaken niet. Ik ga maar weer verder met mijn bezigheden. *(af)*

HILLEGONDA: *(staat met papieren in haar handen en kijkt in de envelop)* Het is ook wel erg veel geld. Zeventigduizend euro aan aandelen. Ze krijgen ieder eerlijk de helft *(er wordt geklopt)* Ogenblik! *(snel kijkt ze om zich heen. Omdat ze bij het kastje waar de Delfts blauwe vaas op staat stopt ze de papieren maar in de vaas (liefst met deksel). Strijkt haar kleren glad en roept)* Binnen! *(Jasper komt op)* O, jij bent het. Was je iets vergeten?

JASPER: Stina laat vragen of ze tachtig kaarsjes op de taart moet zetten of dat ze hem gewoon maar moet vol spuiten met slagroom? Maar u kent Stina, het zal wel weer een geklieder worden. *(rolt met de ogen)*

HILLEGONDA: *(geklieder)* Jasper?

JASPER: Stina! *(handen omhoog)*

HILLEGONDA: *(lacht fijntjes)* Mijn neven weten precies hoe oud ik word. Dus geen kaarsen alsjeblieft. Ik kan niet goed meer blazen, mijn gebit zit niet al te vast. Bovendien als die kaarsen gaan druipen, is de taart meteen bedorven.

JASPER: Begrepen mevrouw, het wordt de slagroomspuit. *(af)*

HILLEGONDA: *(loopt naar een andere kast en haalt daar een sieradenkistje uit. Opent dit en haalt er ene paar broches en kettingen uit)* Wat heeft mijn lieve Jacob mij toch altijd verwend door de jaren

heen. Hier zit voor duizenden euro's aan juwelen in en ik draag ze zelden of nooit. Afijn, deze zal ik verdelen onder de dames. Zoals mijn Jacob altijd zei: Beter schenken met een warme hand dan met een koude. Maar wanneer zal ik ze het geven? Na afloop van het diner wanneer we nog even natafelen? Ja dat lijkt me wel een geschikt moment. Ze mogen om beurten iets kiezen. *(zet het kistje terug in de kast. Er wordt er geklopt. Gaat snel zitten)* Binnen!

JASPER: Neem me niet kwalijk mevrouw, maar hier ben ik alweer. Dit pakje is net bezorgd. *(hij overhandigt haar een prachtig ingepakt cadeautje)* Ik denk voor uw verjaardag. *(Hillegonda kijkt vreemd op. Jasper kijkt nieuwsgierig toe hoe ze het uitpakt. Het is een doos Belgische bonbons)*

HILLEGONDA: Kijk eens aan! Wat heerlijk! Aan wie zou ik dit dan te danken hebben, Jasper? *(ze draait de doos om en om en zoekt naar een afzender in de verpakking)* Vreemd, er zit geen kaartje bij en er staat geen afzender op.

JASPER: Dat heb ik eveneens opgemerkt, mevrouw. Zeer eigenaardig.

HILLEGONDA: Jij hebt echt geen idee, Jasper?

JASPER: Inderdaad, mevrouw. Maar ze zullen er niet minder om smaken, denkt u niet?

HILLEGONDA: *(zucht)* Het is allemaal veel te lekker. En ik moet nog wel zo om mijn lijn denken.

JASPER: Mevrouw ziet er nog fantastisch uit voor uw leeftijd.

HILLEGONDA: *(mijmert overluid)* Waarschijnlijk is een van mijn gasten verhinderd en laten ze het me op deze manier weten. We zullen wel merken wie er vanmiddag niet komt opdagen.

JASPER: Dan ga ik nu weer verder aan mijn werk.

HILLEGONDA: En wat was je aan het doen, Jasper?

JASPER: Rekeningen controleren, mevrouw. We kunnen tegenwoordig niet zorgvuldig genoeg zijn.

HILLEGONDA: Daar heb je gelijk in. Zeg Jasper, wil je de tuinman naar me toesturen?

JASPER: *(draait met een zwier om)* Hij is al onderweg, mevrouw. *(Hillegonda opent de doos bonbons. Ruikt eraan, pakt er een uit, maar als ze de bonbon in haar mond wil steken, bedenkt ze zich. Gedecideerd legt ze de bonbon terug in de doos)*

HILLEGONDA: Je lijn Hillegonda, denk aan je lijn. *(loopt wat heen en weer en bekijkt zich in een raam. Strijkt even over haar heupen en zucht)* En dat valt niet mee, vooral niet op zo'n dag als vandaag! *(er wordt geklopt. Wouter komt binnen)* Dag Wouter.

WOUTER: *(geeft haar een hand)* Van harte gefeliciteerd met uw verjaardag mevrouw. Tachtig is een respectabele leeftijd. Maar ik hoop dat u nog vele jaren in goede gezondheid mag slijten. U wilde mij spreken?

HILLEGONDA: Dank voor je felicitaties, Wouter. Ja, ik heb je laten roepen omdat ik hier, *(wijst)* op het tafeltje naast me, een schitterend boeket bloemen wil hebben. Een ruiker uit eigen tuin zal niet gaan zo midden in de winter, maar de bloemenzaak op het dorp heeft vast ook veel moois te koop.

WOUTER: Dat gaat zeker lukken, mevrouw. Had u een speciale kleur in uw hoofd?

HILLEGONDA: Iets met roze en paars? Ach het maakt ook niet uit, kijk maar wat voorradig is. *(met een diepe zucht)* Ja, Wouter, tachtig jaar en het is omgevlogen. Is het me aan te zien?

WOUTER: U bent een bloem die nooit verwelkt.

HILLEGONDA: *(slaat verrukt haar handen ineem)* Wat poëtisch! Dank je, Wouter, maar je kunt goed liegen.

WOUTER: Tachtig is prachtig mevrouw!

HILLEGONDA: Ja, zo kan hij wel weer. Houd wat het werk betreft vandaag maar gauw voor gezien. Ik heb je al uitgenodigd voor het diner, maar ik zou ook het heel fijn vinden als je vanmiddag bij de borrel aanwezig wil zijn. Mijn nichten en neven zullen dat zeker op prijs stellen.

WOUTER: *(kort buiginkje)* Een hele eer, mevrouw. Dat sla ik niet af. Ik ga nu meteen voor de bloemen zorgen. *(af)*

JASPER: *(op)* Neem me niet kwalijk, mevrouw, maar ik moet u nogmaals storen. *(heeft een envelop in zijn handen die hij om en om draait)* Merkwaardig, merkwaardig. Ik ontdekte net dat deze envelop onder de deur door is geschoven. En het merkwaardigste is dat ik niemand het pad op heb zien komen en de hond sloeg ook niet aan.

HILLEGONDA: *(pakt de envelop aan)* Onder de deur doorgeschoven? Hoe kan dat nou? *(maakt de envelop open en leest het briefje overluide)* **Eet niet van de bonbons! Een ervan is dodelijk!** *(geschrokken kijkt ze Jasper aan en grijpt naar haar keel)*

JASPER: *(zet grote ogen op en schrikt. Springt achter zijn mevrouw en doe de Heimlich greep)* Mevrouw heeft er al een genomen?!

HILLEGONDA: Jasper hou op! *(trekt kleren recht en ze stopt de brief in haar zak)* Ik heb niets genomen, maar het scheelde niet veel.

JASPER: Wat zijn dit voor onfrisse praktijken? Wie zou u nou willen vergiftigen?

HILLEGONDA: *(nog helemaal ontdaan)* Daar zeg je me wat. Wie zou mij om zeep willen helpen? Degene van wie ik de bonbons gekregen

heb, natuurlijk. En de persoon wie dit briefje heeft geschreven (*klopt op haar zak*) probeert dat voorkomen.

JASPER: Een van uw familieleden?

HILLEGONDA: (*kijkt Jasper strak aan*) Uitgesloten! Iemand van het personeel...?

JASPER: (*stellig*) Dat geloof ik niet.

HILLEGONDA: Heeft iemand zich afgemeld voor vanmiddag, Jasper?

JASPER: Niemand mevrouw.

HILLEGONDA: Dus mijn beide neven komen met hun vrouwen. Ik kan het me haast niet voorstellen dat die hier iets mee te maken hebben... het zijn zulke schatten... En toch heeft iemand mij die bonbons gegeven met de intentie... Maar ik zal ik er achter komen! (*resoluut*) Weet je wat, Jasper? Presenteer straks als iedereen er is een bonbon bij de thee. Wie niet durft te nemen, is de dader.

JASPER: Geen goed plan mevrouw. Want wie neemt kan een dodelijk slachtoffer worden. U loopt het risico iemand te vergifigen en de rest van uw leven achter de tralies te verpieteren. Dat zou pas een trieste oude dag worden.

HILLEGONDA: Je hebt een punt, Jasper. Ik moet nog maar eens goed overdenken hoe ik dit varkentje ga wassen.

JASPER: (*kijkt op zijn kettinghorloge*) U hebt nog een paar uur de tijd voor de gasten arriveren. Geeft u mij die doos bonbons eens. (*hij neemt er stuk voor stuk een uit en bekijkt die secuur*) Niets te zien. Hoe doe je zo iets? Dompel je een bonbon in het gif of spuit je er met een ragfijn naaldje vergif in? In dat laatste geval zou er een gaatje te vinden moeten zijn.

HILLEGONDA: (*kijkt Jasper vreemd aan*) Jasses! Jij bent een eng mannetje, Jasper. Wat een luguber idee! Neem die chocolade mee en onderwerp ze stuk voor stuk aan een nauwkeurig onderzoek. Weet je wat? Laat Hector er aan snuffelen. Beesten ruiken onraad eerder dan wij.

JASPER: Briljant! Dat is nou wel een goed plan! Dat ga ik zeker uitproberen!

HILLEGONDA: (*samenzweerderig*) Zodra je iets ontdekt moet je het me komen vertellen. En Jasper, mondje dicht, ook tegen Wouter en Stina!

JASPER: (*eveneens op een samenzweerderig toontje*) Ik ga mijn uiterste best doen, mevrouw. We zullen verhinderen dat er straks doden vallen op deze heugelijke dag!

HILLEGONDA: En toch vind ik het een vreselijk idee, Jasper, dat iemand mij wil vermoorden en nog wel op mijn verjaardag nota bene!

Ik kan het bijna niet geloven dat er iemand zo'n hekel aan me heeft.
Heb jij een hekel aan me Jasper?

JASPER: Een bloedhekel, mevrouw!

HILLEGONDA: (*glimlacht*) Dank je, Jasper. (*Jasper af*)

STINA: (*op*) Mevrouw, ik zou graag het menu met u willen doornemen.
Ik heb 3 gangen samengesteld maar als u meer gangen wilt kan dat ook. Moet ik nog rekening houden met een of ander dieet?

HILLEGONDA: Stina, volgens mijn weten mag iedereen alles eten. In onze familie komt geen gluten, noten of suikerintolerantie voor. En maak je niet druk over dat diner. Drie gangen is voldoende. Het voornaamste is dat we gezellig samenzijn. Mijn neven hechten toch meer waarde aan een goede borrel dan aan een bord warm eten. Nou, laat maar eens zien wat je op je lijst hebt staan.

STINA: (*ze buigen zich samen over het menu*) Ik wil tijdens de borrel een amuse van een gerookte zalm serveren. Als voorgerecht heb ik een carpaccio van plaatselijk rund, streekproducten doen het altijd goed, en daarbij salade met een dressing van eigen creatie. (*trots*) Erg bijzonder van smaak, al zeg ik het zelf. Dan als hoofdgerecht een haasbiefstuk, ook van het plaatselijk rund, met champignons in een romige saus. Gebakken aardappeltjes, witlof met ham en kaas en...

JASPER: (*op*) Ahum. (*ze kijken op*) De dokter is gearriveerd, mevrouw. (*af. De dokter, een corpulent man, komt op. Hij draagt een geruit pak, een geruite pet op het hoofd en een bril met jampotglazen. Hij loopt Jasper voorbij en stevent recht op Hillegonda af*)

DOKTER: (*met een hoffelijke zwaai doet hij zijn pet af en buigt diep voor Hillegonda. Dan kust hij gretig haar hand en kust door op haar arm naar boven tot haar hals*) Lieve, lieve vriendin, mag ik je van harte proficiat wensen met je verjaring? Ik heb iets lekkers voor je meegebracht. (*overhandigt haar een fles wijn*)

HILLEGONDA: (*haalt de wijn uit de verpakking*) Ach, Gerald, dat had je nu niet moeten doen! (*bekijkt etiket*) Zo, die moet je een fortuin gekost hebben. Maar we maken hem samen soldaat, dat beloof ik je!

DOKTER: Daar hoopte ik al op. (*lacht charmant. Dan geeft hij Stina een hand en drukt er een kus op*) Stina, koningin van de keuken, prinses van het fornuis, heerseres van potten en pannen, ook jij van harte gefeliciteerd met je bazin.

STINA: (*veegt stiekem haar hand af*) Dank u, dokter.

HILLEGONDA: (*tot de huishoudster*) Stina, ik weet zeker dat het een prima diner gaat worden. Je kookt al jaren de heerlijkste gerechten voor me.

STINA: *(zeer gevleid met het compliment)* Dank u, mevrouw, het komt inderdaad helemaal in orde. U wordt maar één keer tachtig, is het niet? En dat zullen ze weten! *(af)*

HILLEGONDA: *(mompelend en denkt aan de doos bonbons)* Eenentachtig, dat is nu de kunst! *(de dokter en Hillegonda gaan zitten. Ze kijken elkaar een beetje verlegen aan. De dokter weet deze keer niet goed raad met zijn houding. Opeens maakt hij een knieval voor Hillegonda. Het gaat stijf en onbeholpen, hij rolt ook meer om dan dat hij knielt, maar dan pakt haar hand en kust deze onstuimig)*

DOKTER: Hilleetje, oogstrelende schoonheid van me, allerliefste engel, ga je me vandaag eindelijk gelukkig maken? Ga je me je jawoord geven?

HILLEGONDA: Hè, moeten we het daar nu over hebben, Gerald?

DOKTER: Juist vandaag Hillie! Deze dag is een uitgesproken moment, liefje! Terg me niet langer en zeg dat je de mijne wordt. Ik smacht al zolang naar je! Ik sta te schrapen op je straatje, te krabbelen aan je deur en ik lig te hijgen op je deurmat. Mijn leven is zinloos zonder jou. Ik kan nog maar één ding denken en dat is die gouden ring om je vinger schuiven en je de mijne noemen!

HILLEGONDA: *(koel. Klopt hem geruststellend op zijn hand)* Overdrijf je nu niet een beetje? Kom, kom, stel je niet aan en ga weer zitten. Ook al krabbel je nog zo hard aan mijn deur en hijg je tot je hyperventileert, het blijft nee!

DOKTER: *(kreunt)* Hillegonda, je weet niet wat je me aandoet! Mijn dagen zijn eenzaam en somber zonder jou. Er gaat geen minuut voorbij dat ik niet aan je denk. Geen nacht dat ik niet van je droom.

HILLEGONDA: Het komt door de winter, lieve man. Dan worden de meeste mensen depressief. Trek er op uit, neem een hond!

DOKTER: *(krabbelt mopperend overeind en gaat beledigd zitten)* Mens, wat moet ik met een hond! *(smachtend)* Ik wil jou!

HILLEGONDA: Hoe vaak heb ik het je al niet gezegd dat ik er niet meer aan begin. Op mijn leeftijd is het risico te groot. Zo'n avontuur kan ik niet meer aan. Ik heb mijn leven met Jacob gehad, dat was goed en genoeg. Ik ben tachtig. Ik wil mijn laatste dagen in alle rust slijten!

DOKTER: Jij kunt wel honderd worden! Je bent zo gezond als een vis! Maar als je twijfelt dan wil ik je met alle liefde eens grondig onderzoeken. *(gaat staan en trekt haar omhoog en neemt haar een pas of 3 mee)* Kom, ga mee naar de slaapkamer.

HILLEGONDA: *(rukt zich los en gaat gauw weer zitten)* Doe niet zo belachelijk! Ik wil helemaal niet onderzocht worden. *(zucht)* Ik zal eerlijk tegen je zijn, Gerald. Ik vind het veel te link om met jou een relatie aan te gaan.

DOKTER: *(niet begrijpend)* Te link? Waar slaat dat op?

HILLEGONDA: Dat jij al vier keer getrouwd bent geweest. Al jouw vrouwen leggen binnen het jaar, of net iets langer, het loodje. Ik heb geen idee hoe dat komt en ik wil het ook helemaal niet weten, maar ik sluit me liever niet aan in dat rijtje. Zo, nu weet je precies hoe ik er over denk en nu zullen we het er verder niet meer over hebben. Ik zal Jasper koffie laten brengen. *(Hillegonda belt en de dokter zit te mokken)*

JASPER: *(op)* Ik heb nog niets kunnen vinden, mevrouw. U geeft mij wel erg weinig tijd.

HILLEGONDA: Daar gaat het niet over, Jasper. Ik wil graag koffie drinken met de dokter.

DOKTER: Zoekt hij ergens naar?

HILLEGONDA: *(verzint snel een smoes)* De antieke zilveren gebaksvorkjes zijn spoorloos verdwenen. Als Jasper ze niet vindt moeten we taart met onze handen eten.

DOKTER: Gebruik dan theelepeltjes, dat deden we vroeger ook.

HILLEGONDA: Goed plan! *(tot Jasper)* Je hoort het Jasper, we gebruiken de theelepeltjes.

JASPER: Daar hebben we genoeg van, mevrouw! *(cynisch)* Als we de dokter toch niet hadden!*(af)*

DOKTER: Is je personeel wel te vertrouwen, Hillie?

HILLEGONDA: *(haalt haar schouders op)* Dat weet je maar nooit.

DOKTER: Ik vind die Jasper maar een vreemde snuiter. Een beetje stiekem. Ik weet onder ons gezegd nooit wat ik aan hem heb. Ik heb hem nog nooit vertrouwd. Het is net of die man iets in zijn schild voert. Zodra wij getrouwd zijn, gaat hij linéa recta de deur uit!

HILLEGONDA: Ik denk dat jij je oren moet laten uitspuiten, beste man. Wij zijn niet getrouwd en dat gaat niet gebeuren ook! *(de deurbel klinkt)*

DOKTER: *(teleurgesteld)* Hè? Krijg je nu al visite? Ik had zo graag een paar uurtjes alleen met je willen tortelen.

HILLEGONDA: Ik ben je duifje niet! Ik heb geen idee wie het is, ik verwacht de familie pas vanmiddag. *(de dokter staat snel op en loopt naar het raam de tuindeuren en gluurt)*

DOKTER: Hè, bah, het is wel je familie en nog wel die branieschopper!

JASPER: *(op)* Uw neef en zijn echtgenoot zijn gearriveerd, mevrouw.

JAN WILLEM: *(op. Spreekt met een pieper in zijn keel)* Lieve, lieve, tante, wat ziet u er prachtig uit op uw verjaardag! En ook nog steeds in blakende gezondheid, zie ik wel! *(blakende gezondheid met nadruk zeggen zodat hij ook verdacht wordt)* Gelukkig maar. Gefeliciteerd

met uw acht kruisjes en dat we nog maar jaren van u mogen genieten.
(kust haar)

BEA: (felicitteert ook) Dag, lieve tante. (kust haar ook. Zoekt in haar tas)
Ik heb wat voor u meegebracht. (overhandigt haar een pakje)

HILLEGONDA: (pakt het uit. Het is een Engels porseleinen theekopje)
Oh, prachtig! Helemaal mijn smaak! Dank je wel, Bea. Ik zal het zo vaak mogelijk gebruiken. In die theeglazen van tegenwoordig blijft de thee zo lang heet, ik verbrand geregeld mijn tong.

DOKTER: (springt op) Zoentje erop? (ze kijken allen de dokter bevreemd aan. Dokter zakt terug op zijn stoel)

BEA: Ik weet dat u een theeleut bent. En je hebt tegenwoordig van die lekkere smaakjes thee. Als ik theedrink neem ik er altijd een paar bonbonnetjes bij. Die chocolade die dan zo heerlijk in je mond smelt! Ik kan er helemaal lyrisch van worden. En op uw leeftijd hoeft u niet meer aan de kilootjes te denken.

HILLEGONDA: (kijkt haar onderzoekend aan) Nou, dan tref je het. Ik heb net een heerlijke doos bonbons gekregen over de post. (Bea kijkt helemaal verrukt. Hillegonda tot Jasper) Jasper drie koffie, een thee en vier stukken taart graag.

DOKTER: Met een lepeltje.

JAN WILLEM: Hè?

DOKTER: Het personeel is er met de zilveren gebaksvorkjes vandoor.

HILLEGONDA: Gerald! Dat is niet grappig!

DOKTER: Het was ook niet zo bedoeld, lieve.

BEA: Lieve?

DOKTER: Dat hoort u goed, mevrouw. Ik ga deze prachtige blom plukken. Ik heb haar namelijk net ten huwelijk gevraagd.

JAN WILLEM: En dan in omgekeerde volgorde zeker? Eerst trouwen en dan plukken!

HILLEGONDA: De dokter praat wartaal, ik trouw met niemand.

JAN WILLEM: Dat lijkt me het verstandigst.

DOKTER: Waarom zou ik haar niet mee naar het altaar mogen nemen?

JAN WILLEM: Op haar leeftijd? Waar is het u precies om te doen, dokter?

DOKTER: Wat bedoel jij, Jongeman? (Jasper op met koffie en taart en deelt uit)

JAN WILLEM: Wij zijn een hechte familie. Zo'n vreemde in ons midden zou de onderlinge band enkel maar verstoren. (bekijkt de corpulente dokter) Bovendien zou onze lieve tante zo'n huwelijk niet meer aan kunnen. Het beste mens is tachtig geworden! Ik moet er niet aan denken dat zij... Afijn, wat ik maar wil zeggen, ze is brozer dan u denkt.

DOKTER: *(kijkt hem onderzoekend aan)* Zou ik zelf niet het beste weten hoe Hillegonda er fysiek aan toe is? Wie is hier uiteindelijk de dokter?

JAN WILLEM: Ik heb een neus voor mensen als u. Ik hou van jou. Ik hou heel veel van jou. Ik hou alles van jou! *(hij maakt een graaibeweging met zijn hand)*

HILLEGONDA: Kom, kom, heren, laten we het gezellig houden!

BEA: Er was voor mij thee besteld, Jasper.

JASPER: Het water staat te zeuren, mevrouw. *(pakt het melkkannetje tot Jan Willem)* Melk in de koffie, meneer?

BEA: Nee, het is een zwartkijker. *(de bel gaat. Jasper af)*

HILLEGONDA: Waarom zijn jullie zo vroeg? Ik verwachtte jullie vanmiddag pas.

JAN WILLEM: Wij zijn inderdaad wat aan de vroege kant. Maar Bea dacht...

BEA: Ik dacht dat ik u misschien ergens mee zou kunnen helpen. En tante, ik hoop niet dat u het erg vindt, maar ik heb Fluffie meegenomen. Ik weet dat u allergisch voor honden bent, maar ik kon zo gauw geen oppas voor haar vinden. En u hebt zo'n heerlijke grote bostuin, daar kan ze fijn spelen en ravotten. Heeft Fluffie ook een fijn weekend. Jasper heeft beloofd om op haar te passen. Ze komt niet verder dan de keuken, u zult echt geen last van haar hebben.

HILLEGONDA: Die allergie van mij valt wel mee, hoor. Hector, de hond van Wouter loopt hier ook altijd rond en daar heb ik ook geen last van. Stina houdt alles zo goed schoon, ik kan geen hondenhaar ontdekken. En Hector zal zo'n speelkameraadje fijn vinden.

JAN WILLEM: *(tot Bea)* Kijk maar uit dat die loebas die bol wol van jou niet opvreet.

BEA: Dat zou jij wel willen, hè? Maar Hector en Fluffie kunnen toevallig heel goed met elkaar overweg. Die twee gaan tenminste lief met elkaar om.

JASPER: *(op)* Uw andere neef en zijn vrouw zijn inmiddels ook gearriveerd, mevrouw. *(stapt opzij en laat de gasten binnen. Marijke en Bert op. Ze feliciteren tante. (de volgende tekst wordt onder het feliciteren door gezegd)*

MARIJKE: *(tegen Bea en Jan Willem)* Jullie zijn ook vroeg.

BEA: Ja, we zijn wat eerder gekomen. Ik dacht dat ik misschien nog iets voor tante kon doen maar Jasper heeft alles al geregeld. Waarom zijn jullie er al?

MARIJKE: Ik dacht precies hetzelfde. Tante kan wel wat hulp gebruiken op haar oude dag. Zoveel drukte is ze niet meer gewend.

HILLEGONDA: Wat een lieve schatten zijn jullie toch allemaal! Maar ik heb voortreffelijk personeel, dus maken jullie je alsjeblieft geen zorgen om mij. *(begroet Bert en Marijke)* Ga lekker zitten, kinderen. Jasper brengt zo de koffie binnen.

WOUTER: *(komt binnen met een boeket bloemen)* U wilde ze hier hebben, mevrouw? *(zet de vaas op een klein tafeltje)*

BEA: Wat een prachtige ruiker, Wouter! *(loopt naar het boeket en ruikt eraan)* Wat heb jij toch een gevoel voor kleur en compositie! *(Jan Willem doet haar achter haar rug overdreven na. Wouter is vereerd met het compliment. Gaat af. Stina op en zet een dienblad neer met thee en glazen)*

MARIJKE: Alstublieft, tante... *(overhandigt haar een cadeautasje)* Ik hoop dat u het leuk vindt.

HILLEGONDA: *(pakt het uit. Het zijn twee sexy onderbroeken. Hillegonda reageert iets geschrokken en gegeneerd)* Wat een origineel geschenk! *(de dokter verslikt zich in zijn koffie als hij het lingerie ziet. Hillegonda moffelt het ondergoed weg in de stoel)*

MARIJKE: *(nonchalant)* Gewoon aantrekken tante.

STINA: *(tot Bea)* U schenkt zelf in, mevrouw?

BEA: Dat gaat lukken, Stina. Dank je wel. *(Stina af)*

JASPER: *(op en kondigt aan)* Mevrouw Carola Hogenkamp. *(af)*

CAROLA: *(ze komt zingend op. Op lang zal ze leven de nadruk leggen zodat dit ook een verdachtmaking is)* Lang zal ze leven, lang zal ze leven, lang zal ze leven in de gloria!

JAN WILLEM: Ja, ja, ho maar!

BERT: Verschrikkelijk, die kan echt niet zingen!

CAROLA: *(extra hard tegen J.W en Bert)* Hiep, hiep hoera! *(tot Hillegonda)* Gefeliciteerd met je tachtigste verjaardag, zusje! En dat er maar weer tien heerlijke jaren bij mogen komen!

HILLEGONDA: Dank je wel. Wat zijn jullie allemaal vroeg, zeg!

CAROLA: *(kijkt rond)* Inderdaad. Ik dacht iets eerder te komen zodat ik je even helemaal voor mezelf zou hebben. Maar zo te zien ben ik niet de enige die dat dacht.

DOKTER: Dit is je oudere zus, Hillie?

CAROLA: *(bits)* Tjonge, jonge, wat een grappenmaker. Nee meneer, ik ben tien jaar jonger.

HILLEGONDA: De dokter wil met me trouwen, Carola. Hij bedenkt de gekste complimentjes.

CAROLA: *(zuinig)* Ik heb het in de gaten. *(feliciteert de anderen)*

BEA: *(heeft haar thee op)* Tante heeft u er bezwaar tegen dat ik even een frisse neus ga halen? De tuin ziet er zo prachtig uit met al die

strak geschoren buxus. Dat snoeiwerk is een waar kunstwerk. Dan laat meteen Fluffie even uit, die moet vast nodig d'r pipi doen.

DOKTER: *(tot Hillegonda)* Laat jij toe dat dat beest in de tuin zijn behoefte doet, Hillie? Buxus naar de maan en wij straks uitglijden over de stront! Ik zou het verbieden!

HILLEGONDA: *(doet net alsof ze die opmerking niet hoort. Tegen Bea)* Ga jij maar even de tuin in. En complimenteer Wouter als je hem toevallig ziet. De man doet zo zijn best. *(fijntjes)* Neem je wel een schepje mee?

BEA: *(tot de dokter)* Dat heb ik altijd bij me! *(tegen haar man)* Blijf je hier of wandel je met me mee, JW?

JAN WILLEM: Ik bedank voor de eer, het is mij te koud.

BERT: *(springt op)* Wij lopen wel even met je mee, nietwaar Marijke? Ik wil die Corvette van J.W. van dichtbij bekijken. Wat een kar, man! Heb je die al lang?

BEA: Doe geen moeite! Blijven jullie ook maar lekker binnen. Ik vind het juist heerlijk om even alleen te zijn.

MARIJKE: Ik wil de tuin ook wel zien. Hoe meer zielen, hoe meer vreugd. Gaat u ook mee, dokter? *(dokter weert af en schudt zijn hoofd)*

JAN WILLEM: *(springt ook op. Tot Bert)* Ik had je toch verteld dat ik die auto zou kopen? Voor zo'n kar moet je niet te oud zijn. Anders wordt het: Opa moet ook zo nodig nog. *(klopt op zijn zak)* Waar heb ik de sleutels gelaten? O, hier. Ga je ook mee, dok?

DOKTER: Ik heb nog het een en ander te doen en al die kou is slecht voor mijn reumatiek. Door met oostenwind loop ik altijd met een gesprongen lippen en dat kan ik nu niet gebruiken. Nietwaar Hillegonda? *(staat op)* Lieve schat, ik moet je helaas van mijn gezelschap verlossen! Maar nu kan jij even rustig met je zusje babbelen. Maar wees gerust, ruimschoots voor het diner ben ik terug. Zo'n heerlijk etentje wil ik voor geen goud missen. *(kust Hillegonda op haar voorhoofd)* Adieu mijn Hilliepillie. *(geeft nog een kushandje bij de deur. De neven, nichten en de dokter gaan af)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto